

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

19605 *ORDE PRE/3278/2007, do 7 de novembro, pola que se modifica o anexo II do Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, polo que se regula a remisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información. («BOE» 273, do 14-11-2007.)*

A Directiva 98/34/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño de 1998, pola que se establece un procedemento de información en materia das normas e regulamentacións técnicas e das regras relativas aos servizos da sociedade da información, recolle, no seu anexo II, unha relación dos organismos nacionais de normalización de cada un dos Estados membros da Unión Europea.

Esta directiva foi incorporada ao ordenamento español mediante o Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, polo que se regula a remisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información. En concreto, mediante o anexo II do citado real decreto, traspúxose de maneira literal o anexo II da Directiva 98/34/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño de 1998. Por outra banda, mediante a disposición derradeira primeira, autorizáronse os ministros de Asuntos Exteriores e de Administracións Públicas a modificar, mediante orde conxunta, os anexos da norma «cando tal modificación veña exixida por actos ou disposicións das institucións da Comunidade Europea».

A Directiva 2006/96/CE, do Consello, do 20 de novembro de 2006, pola que se adaptan determinadas directivas no ámbito da libre circulación de mercadorías, con motivo da adhesión de Bulgaria e Romanía, prevé a modificación de varias directivas vixentes no sentido que determina o seu anexo. En concreto, a letra F do citado anexo prevé a modificación do anexo II da Directiva 98/34/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño de 1998, incluíndo na relación de organismos nacionais de normalización, non só os de Bulgaria e Romanía, senón os correspondentes aos Estados que se adheriron á Unión Europea o 1 de maio de 2004 (República Checa, Estonia, Chipre, Letonia, Lituania, Hungría, Malta, Polonia, Eslovenia e Eslovaquia).

En atención ao anterior, e para incorporar ao ordenamento interno a modificación do anexo II da Directiva 98/34/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño de 1998, introducida mediante a letra F do anexo da Directiva 2006/96/CE, do Consello, do 20 de novembro de 2006, faise necesario modificar o anexo II do Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo.

Por todo iso, e por proposta conxunta da ministra de Administracións Públicas e do ministro de Asuntos Exteriores e de Cooperación, dispoño:

Único. Modifícase o anexo II do Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, polo que se regula a remisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información, que queda redactado como segue:

«ANEXO II

Organismos nacionais de normalización

1. *Bélxica*

IBN/BIN:

Institut belge de normalisation.

Belgisch Instituut voor Normalisatie.

CEB/BEC:

Comité électrotechnique belge.

Belgisch Elektrotechnisch Comité.

2. *Bulgaria*

БИС: Български институт за стандартизация.

3. *República Checa*

ČSN: Český normalizační institut.

4. *Dinamarca*

DS: Dansk Standard.

NTA: Telestyrelsen, National Telecom Agency.

5. *Alemaña*

DIN: Deutsches Institut für Normung e.V.

DKE: Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE.

6. *Estonia*

EVS:

Eesti Standardikeskus.

Sideamet.

7. *Grecia*

ΕΛΟΤ: Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης.

8. *Francia*

AFNOR: Association française de normalisation.

UTE: Union technique de l'électricité-Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR.

9. *Irlanda*

NSAI: National Standards Authority of Ireland.

ETCI: Electrotechnical Council of Ireland.

10. *Italia*

UNI¹: Ente nazionale italiano di unificazione.

CEI¹: Comitato elettrotecnico italiano.

11. *Chipre*

ΚΟΠΠ: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας (The Cyprus Organisation for Quality Promotion).

12. *Letonia*

LVS: Latvijas Standarts.

13. *Lituania*

LST: Lietuvos standartizacijos departamentas.

14. *Luxemburgo*

ITM: Inspection du travail et des mines.

SEE: Service de l'énergie de l'État.

15. *Hungría*

MSZT: Magyar Szabványügyi Testület.

16. *Malta*

MSA: L-Awtorita' ta' Malta dwar I-standards (Malta Standards Authority).

¹ O UNI e o CEI, en cooperación co Istituto Superiore delle Poste e Telecomunicazioni e o Ministerio dell'Industria, atribuíron ao Concit (Comitato Nazionale di Coordinamento per le Tecnologie dell'Informazione) os traballos que deban realizar dentro da ETSI.

17. *Países Baixos*

NNI: Nederlands Normalisatie Instituut.

NEC: Nederlands Elektrotechnisch Comité.

18. *Austria*

ÖN: Österreichisches Normungsinstitut.

ÖVE: Österreichischer Verband für Elektrotechnik.

19. *Polonia*

PKN: Polski Komitet Normalizacyjny.

20. *Portugal*

IPQ: Instituto Português da Qualidade.

21. *Romanía*

ASRO: Asociatia de Standardizare din România.

22. *Eslovenia*

SIST: Slovenski inštitut za standardizacijo.

23. *Eslovaquia*

SÚTN: Slovenský ústav technickej normalizácie.

24. *Finlandia*

SFS:

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry.

Finlands Standardiseringsförbund SFS rf.

THK/TFC:

Telehallintokeskus.

Teleförvaltningscentralen.

SESKO:

Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry.

Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf.

25. *Suecia*

SIS: Standardiseringsen i Sverige.

SEK: Svenska elektriska kommissionen.

ITS: Informationstekniska standardiseringsen.

26. *Reino Unido*

BSI: British Standards Institution.

BEC: British Electrotechnical Committee».

Disposición derradeira primeira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta orde incorpórase ao dereito español a letra F do anexo da Directiva 2006/96/CE, do Consello, do 20 de novembro de 2006, pola que se adaptan determinadas directivas no ámbito da libre circulación de mercadorías, con motivo da adhesión de Bulgaria e Romanía.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 7 de novembro de 2007.–A vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia, María Teresa Fernández de la Vega Sanz.

XEFATURA DO ESTADO

19744 *LEI 34/2007, do 15 de novembro, de calidade do aire e protección da atmosfera.* («BOE» 275, do 16-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

A atmosfera é un ben común indispensable para a vida respecto do cal todas as persoas teñen o dereito do seu uso e disfrute e a obriga da súa conservación.

Pola súa condición de recurso vital e polos danos que da súa contaminación poden derivar para a saúde humana, o ambiente e demais bens de calquera natureza, a calidade do aire e a protección da atmosfera foi, desde hai décadas, unha prioridade da política ambiental. Así, a medida que os procesos de industrialización e de urbanización de grandes áreas territoriais foron provocando impactos negativos na calidade do aire, fíxose preciso, tanto no plano nacional como rexional e internacional, a articulación dun amplo repertorio de instrumentos legais tendentes a facer compatibles o desenvolvemento económico e social e a preservación deste recurso natural.

Neste contexto sitúase o importante acervo xurídico e o conxunto de políticas e medidas que a Comunidade Europea veu desenvolvendo desde os anos setenta en materia de calidade do aire, e os tratados rexionais e multilaterais adoptados para acadar outros obxectivos da protección atmosférica tales como reducir a contaminación transfronteiriza, protexer a capa de ozono ou combater o cambio climático. Polo que a España se refire, tamén cabe situar neste proceso a Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico que, xunto ao seu extenso desenvolvemento regulamentario, serviu ata a data como norma básica para enmarcar a resposta aos problemas da contaminación do aire.

O resultado de aplicar todas as medidas sinaladas xerou sen dúbida ningunha importantes melloras na calidade do aire, particularmente no que se refire a certos contaminantes tales como o dióxido de xofre. Permittedo fixar obxectivos de calidade e de limitación de emisións, reducir a contaminación de fontes fixas e móbiles, mellorar a calidade ambiental dos combustibles e abordar problemas como a chuvia ácida ou o ozono troposférico, entre outros. Paralelamente, nas últimas décadas, tamén se rexistraron avances noutras fronteiras da protección atmosférica como a capa de ozono e afondouse na integración destas consideracións noutras políticas sectoriais como a enerxética ou o transporte.

Non obstante, a pesar dos mencionados logros, a contaminación atmosférica continúa sendo motivo de seria preocupación en España e no resto de Europa. Todas as avaliacións efectuadas poñen de manifesto que, a pesar das medidas postas en marcha no pasado, aínda existen niveis de contaminación con efectos adversos moi significativos para a saúde humana e o ambiente, particularmente nas aglomeracións urbanas. Ademais, os máis recentes estudos confirman que, de non se adoptaren novas medidas, os problemas ambientais e de saúde persistirán no futuro. En concreto, no caso de España, as avaliacións da calidade do aire demostran que os nosos